

§ 1. Odstępuje się gminie m. st. Warszawy pod zabudowę domami mieszkalnymi, według programu rozbudowy, zatwierdzonego przez Ministra Robót Publicznych w dniu 14 sierpnia 1930 r. grunty państwowe o łącznej powierzchni 15.097 m kw a mianowicie:

a) blok, położony między ulicami Rakowiecką, Akacjową, Wrzosową i Fałata, o powierzchni 6.250 m kw,

b) blok, położony między ulicami Łowicka, Narbutta i Fałata o powierzchni 8.847 m kw.

§ 2. Cena sprzedażna gruntów wymienionych w § 1 a) wynosi 9 złotych 60 groszy za 1 m kw gruntu, a gruntów wymienionych w § 1 b) 8 złotych 10 groszy za 1 m kw gruntu, — czyli ogółem 131.660 złotych 70 groszy i spłacona zostanie Skarbowi Państwa przez gminę m. st. Warszawy w równych ratach rocznych w przeciągu 10 lat z oprocentowaniem sześć od sta rocznie.

Pierwsza rata płatna jest w ciągu jednego roku od daty przejęcia gruntów przez Magistrat m. st. Warszawy.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia w szczególności zaś ustalenie bliższych warunków przejęcia względnie nabycia przez gminę m. st. Warszawy gruntów odstępowanych niniejszym rozporządzeniem tudzież dalszego użytkowania tych gruntów porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sławek*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

84.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO I MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 15 stycznia 1931 r.

o utworzeniu okręgowych komisji konserwatorskich.

Na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o opiece nad zabytkami (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 265) zarządza się co następuje:

§ 1. Do współdziałania z władzami wojewódzkimi administracji ogólnej w wykonywaniu opieki nad zabytkami w zakresie oznaczonym w § 8 niniejszego rozporządzenia tworzy się 9 okręgowych komisji konserwatorskich z siedzibami:

1. na obszar województw warszawskiego i białostockiego w Warszawie,

2. na obszar st. m. Warszawy oraz województwa łódzkiego w Warszawie,

3. na obszar województw krakowskiego i kieleckiego w Krakowie,

4. na obszar województw poznańskiego i pomorskiego w Poznaniu,

5. na obszar województw lubelskiego i poleskiego w Lublinie,

6. na obszar województwa wołyńskiego w Łucku,

7. na obszar województw wileńskiego i nowogródzkiego w Wilnie,

8. na obszar województw lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego we Lwowie,

9. na obszar województwa śląskiego w Katowicach.

§ 2. W skład każdej okręgowej komisji konserwatorskiej wchodzi:

a) wojewoda lub wyznaczony przez niego stały zastępca z pośród podwładnych mu urzędników, a w razie, kiedy konserwator pełni obowiązki na obszarze dwu lub kilku województw, wszyscy właściwi wojewodowie lub wyznaczeni przez nich zastępcy;

b) konserwator;

c) 8 członków powoływanych przez wojewodę na wniosek konserwatora z pośród osób, rozwijających owocną działalność na polu opieki nad zabytkami.

W razie, gdy konserwator pełni obowiązki na obszarze dwu lub kilku województw, członków tych, na wniosek konserwatora, powołuje wojewoda urzędowej siedziby konserwatora, po uprzednim porozumieniu się z właściwymi dla okręgu konserwatorskiego wojewodami.

§ 3. Komisji przewodniczy z urzędu wojewoda, który też zwołuje posiedzenia. Zastępcę przewodniczącego wyznacza wojewoda. Przewodniczący zwołuje posiedzenia w miarę potrzeby.

Jeżeli obszar działania okręgowej komisji konserwatorskiej rozciąga się na dwa lub kilka województw, wówczas komisję zwołuje się na żądanie zainteresowanych wojewodów, przy czem każdy z nich przewodniczy na posiedzeniach przy załatwianiu spraw swego województwa.

§ 4. Członkowie komisji wymienieni w art. 2 punkt c) są powołani na trzy lata.

§ 5. Członek komisji ustępuje: a) po upływie kadencji, b) jeśli złoży na piśmie swą wolę ustąpienia, c) jeśli opuści więcej niż połowę zebrań w ciągu roku. Ustępujący członkowie mogą być powołani ponownie.

§ 6. Do kompletu posiedzeń komisji konieczna jest (prócz przewodniczącego) obecność połowy ogółu członków oraz obecność konserwatora.

§ 7. Przewodniczący ma prawo zapraszania na posiedzenia komisji rzeczoznawców z głosem doradczym.

§ 8. Do zakresu działania okręgowych komisji konserwatorskich należy wypowiadanie opinii i zgłaszanie wniosków w sprawach dotyczących opieki nad zabytkami danego okręgu.

§ 9. Uchwały komisja wypowiada prostą większością głosów. Wojewoda lub jego zastępca i konserwator nie biorą udziału w głosowaniu.

§ 10. W pracach komisji, oprócz członków wymienionych w art. 2, mogą brać udział członkowie korespondencji, powołani przez właściwych terytorjalnie wojewodów z pośród osób interesujących się sztuką i kulturą, na wniosek okręgowej komisji konserwatorskiej. Zadaniem członków korespondentów jest informowanie komisji o sprawach zabytkowych danego okręgu.

§ 11. Z obrad komisji spisuje się protokół, który winien być zaopatrzony w podpisy wszystkich obecnych członków.

§ 12. Członkowie okręgowych komisji konserwatorskich i członkowie korespondencji tychże komisji pełnią swe obowiązki honorowo.

§ 13. Członkowie komisji mieszkający poza siedzibą komisji otrzymują z kredytów odnośnego działu budżetu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zwrot kosztów podróży oraz diety, a to, o ile nie są funkcjonariuszami państwowymi, wedle norm ustanowionych dla urzędników państwowych V st. st., jeśli zaś są funkcjonariuszami państwowymi — wedle swego stopnia służbowego.

§ 14. W poszczególnych paragrafach niniejszego rozporządzenia pod wyrazem „wojewoda” rozumieć należy także „Komisarz Rządu m. st. Warszawy”.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
St. Czerwiński

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

85.

OBWIESZCZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 29 stycznia 1931 r.

o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 30 grudnia 1930 r. o ulgach celnych.

Na podstawie art. 6 punkt b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. w sprawie wydawania Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 18) w brzmieniu art. 4 ustawy z dnia 12 lutego 1930 r. w sprawie zmiany powyższego rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 89) podaje się do wiadomości, że w rozporządzeniu Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 30 grudnia 1930 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 738) — którego moc obowiązująca została przedłużona rozporządzeniem tychże Ministrów z dnia 9 stycznia 1931 r. o ulgach celnych na orzechy ziemne łuszczone i nasiona słonecznikowe (ziarnka słonecznikowe) (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 24) — prostuje się błąd, mianowicie w § 1 w rubryce Pozycja taryfy celnej, zamiast: „z 62 p. 5 a)” winno być: „z 62 p. 5 e)”.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *A. Prystor*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

53881 P

Konto czekowe w P. K. O. Administracji Dziennika Ustaw № 30130.

Cena 25 gr.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi 8 zł. kwartalnie. Urzędy i instytucje państwowe opłacają 6 zł. Prenumerata winna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dz. U. R. P. należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.